

طراحی الگویی جهت ارزیابی سیاست‌پژوهی

(مطالعه موردی: مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی)

رحمت‌الله قلی‌پور،^{*} افسین علی‌پور پیجانی،^{*} محمدحسن معادی رودسری^{***}

تاریخ دریافت ۱۳۹۲/۱۲/۱۱ | تاریخ پذیرش ۱۳۹۴/۳/۲۰

در این نوشتار به موضوع ارزیابی سیاست‌پژوهی که یکی از موضوعات اساسی در حوزه سیاست‌پژوهی است و کمتر مورد توجه قرار گرفته، پرداخته شده است. این موضوع به شاخص‌ها و عوامل مؤثر در ارتقای سطح کیفیت نتایج سیاست‌پژوهی می‌پردازد. در این مقاله ابتدا مفهوم سیاست‌پژوهی و فرایند سیاست‌پژوهی بیان شده و سپس با استفاده از روش تحقیقی اکتشافی-کاربردی و بهره‌گیری از روش تحلیل محتوا به بررسی و تحلیل متون حوزه سیاست‌پژوهی پرداخته می‌شود تا براساس آن الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی طراحی شود. براساس یافته‌های تحقیق تعداد ۳۴ شاخص نهایی شناسایی شد که این شاخص‌ها در قالب پنج مقوله یا مرحله اساسی سازماندهی و در طراحی الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی به کار گرفته شدند. در ادامه با استفاده از الگوی طراحی شده به بررسی و ارزیابی گزارش‌های سیاست‌پژوهی در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی می‌پردازد که بدین منظور تعداد ۱۰ گزارش سیاست‌پژوهی انتخاب شدند و نتایج حاصل از ارزیابی‌ها در قالب جداولی ارائه می‌شود. در پایان ضعیف‌ترین و بهترین شاخص‌های مربوط به ارزیابی گزارش‌های سیاست‌پژوهی در مرکز پژوهش‌های همچنین مراحل یا مؤلفه‌های اصلی سیاست‌پژوهی به ترتیب احراز کیفیت در مرکز پژوهش‌ها، بیان شده است.

کلیدواژه‌ها: ارزیابی سیاست‌پژوهی؛ سیاست‌پژوهی؛ عوامل کیفیت سیاست‌پژوهی؛ گزارش‌های مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

* دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران؛

** دانشجوی دکتری مدیریت دولتی خط‌مشی گذاری عمومی، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، پردیس فارابی (نویسنده مسئول)؛

*** عضو هیئت علمی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی؛

E-mail: mmoadee@yahoo.com

مقدمه

سیاست‌پژوهی و بهره‌گیری از پژوهش‌های سیاستی به منظور اتخاذ بهترین و بهینه‌ترین تصمیمات از سوی سیاستگذاران دارای اهمیت بسیاری است که البته این مقولات اساسی در کشور ما کمتر به آن پرداخته شده است.

جایگاه ویژه سیاست‌پژوهی در ادبیات خط‌مشی‌گذاری امروزی متأثر از موقعیت علم و دانش و میزان نقش و تأثیرگذاری آن در مسائل و موضوعات اجتماعی و اقتصادی است (قلی‌پور، ۱۳۹۱: ۲۷۰).

اما آنچه در مفاهیم سیاست‌پژوهی باید مورد مذاقه قرار گیرد توجه حداکثری به اثربخش بودن فرایند سیاست‌پژوهی و نتایج و خروجی‌های آن و بهره‌گیری از بازخوردهای منتج از نتایج این سیاست‌پژوهی‌هاست. این نکته‌ای اساسی است که شاید کمتر مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. لذا در این مقاله به بررسی و طراحی الگویی به منظور ارزیابی و سنجش میزان مؤثر بودن سیاست‌پژوهی می‌پردازیم.

پارلمان‌ها و مجالسی که در دنیا از ظرفیت‌های لازم برای سیاست‌پژوهی برخوردارند، موفقیت زیادی در تدوین و اجرای مناسب خط‌مشی‌ها و سیاست‌ها دارند. برای مثال کنگره آمریکا؛ مرکز سیاست‌پژوهی بسیار مجهزی دارد که با بیش از ۸۰۰ عضو هیئت علمی و پژوهشی دستاوردهای بسیار بزرگی حاصل کرده‌اند. مجلس شورای اسلامی ایران نیز طی سال‌های اخیر با تأسیس مرکز پژوهش‌های مجلس، گام مهمی در این موضوع برداشته و موفقیت‌های خوبی در علمی کردن سیاست‌ها داشته است (همان). اما باید توجه داشت که برای اثربخشی فعالیت چنین مرکز سیاست‌پژوه، شاخص‌هایی تأثیرگذارند که تمرکز بر آنها کلید موفقیت خواهد بود. برای مثال در انجام فرایند تحقیق «زمان» شاخص بسیار مهمی است، به‌طوری‌که اگر به مسئله عمومی سریعاً پاسخی علمی داده نشود آثار منفی بر جامعه می‌گذارد. بنابراین مرکز می‌باید در سریع‌ترین زمان ممکن با توجه به فرایند سیاست‌پژوهی تحقیق لازم را درباره مسئله مورد بحث، انجام و نتایج را به مجلس شورای اسلامی ارائه دهد، تا سیاستگذاران بتوانند به صورتی منطقی با مسئله رو به رو و راه حل‌های

مؤثری در قالب قانون ارائه کنند (قلی‌بور و غلام‌پور آهنگر، ۱۳۸۹). بدین منظور آشنایی با چارچوب و عوامل مؤثر در اثربخشی حداکثری سیاست‌پژوهی می‌تواند در بهبود فرایند انجام آن بسیار مفید باشد.

لذا در این مقاله دو هدف اصلی مورد نظر است، که یکی طراحی الگوی جامع ارزیابی سیاست‌پژوهی می‌باشد، به گونه‌ای که بتوان براساس آن سطح کیفی و قابلیت کاربردی بودن، اثربخش بودن و جریان‌ساز بودن یک اثر سیاست‌پژوهی را مورد بررسی و تحلیل قرار داد. هدف دوم به کارگیری الگوی طراحی شده به منظور ارزیابی و سنجش وضعیت گزارشات سیاست‌پژوهی در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی می‌باشد.

۱. سیاست‌پژوهی و مفهوم آن

دان^۱ ضمن اشاره به تعریف لاسول، سیاست‌پژوهی را وسیله‌ای برای خلق دانش در فرایند خط‌مشی‌گذاری می‌داند. به گمان وی در این فرایند محققان بر علت‌ها، عواقب عملکرد برنامه‌ها و خط‌مشی‌های عمومی تحقیق می‌کنند (همان، ۱۳۹۱).

سیاست‌پژوهی فرایند انجام تحقیق درباره مسئله اجتماعی یا تحلیل آن به منظور ارائه توصیه‌های عملی به سیاست‌گذاران برای حل مسئله است (مازراک، ۱۳۷۹).

از آنجا که بین تعاریف مختلف سیاست‌پژوهی، تفاوت‌های جزئی وجود دارد، در همه آنها فرض بر این است که مطالعه تحلیلی خط‌مشی‌ها، آگاهی یافتن از علت‌ها و پیامدهایی است که به تصمیم‌گیری بهتر منجر شده و از این‌رو منفعت عامه ارتقا می‌یابد (قلی‌بور و همکاران، ۱۳۹۱).

سیاست‌پژوهی فرایند انجام پژوهش درخصوص مسئله اجتماعی مهم یا تحلیل آن مسئله به منظور ارائه توصیف‌های عملی، توصیه‌های معطوف به عمل به سیاست‌گذاران برای حل مسئله است (همان، ۱۳۸۹).

سیاست‌پژوهی را می‌توان در پاسخ به مسائل اجتماعی جامعه شکل داد که به موجب

1. Dunn

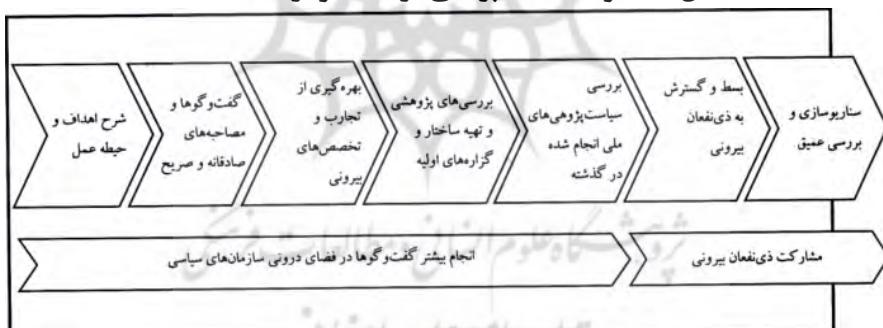
آن به بررسی مسائل عمومی می‌پردازد. مسائل عمومی مفاهیمی اجتماعی هستند که باید ادراک شوند و در فضایی علمی مورد بررسی قرار گیرند (همان).

۲. فرایند سیاست‌پژوهی

اثربخش بودن خروجی سیاست‌پژوهی، نیازمند بهره‌گیری از یک فرایند هدفمند، جامع و ساختارمند است. بر این اساس شناسایی فرایند مناسب برای سیاست‌پژوهی مرحله‌ای اساسی در مؤثر نمودن سیاست‌پژوهی بوده و مختصات مناسبی را برای ارزیابی میزان اثربخشی سیاست‌پژوهی ایجاد می‌کند. در این قسمت چند فرایند سیاست‌پژوهی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱-۱. الگوی فراوک لوهر و همکارانش برای سیاست‌پژوهی
فراوک لوهر و همکارانش^۱ در سال ۲۰۱۳ الگویی برای سیاست‌پژوهی پیشنهاد می‌دهند که در هفت مرحله ارائه شده است (Lohr, 2013):

شكل ۱. الگوی سیاست‌پژوهی فراوک لوهر و همکاران

Source: Lohr, 2013.

گام‌های این الگو به شرح ذیل است:

1. Frauke Lohr, Sebastian Hallensleben and Amina Beyer-Kutzner

گام اول: شرح اهداف و حیطه عمل

مهم‌ترین اقدامات این گام عبارت است از:

- تعیین و تبیین اهداف و محتوای عملکرد در بین اعضا و بخش‌های دخیل و مرتبه در سیاست‌پژوهی،
- برگزاری جلسات گفت‌وگو و تعامل و کارگاه‌های مشترک،
- تعیین نقشه راه و خطوط راهنمای،
- تعیین رویکردهای حاکم بر پژوهش.

گام دوم: گفتوگوها و مصاحبه‌های صادقانه و صریح

مهم‌ترین اقدامات این گام عبارت است از:

- دریافت نظرات، دیدگاهها و نیازمندی‌های افراد ذی‌نفع در مسئله،
- تعیین وزن و ارزش چالش‌ها و نیازمندی‌های هریک از ذی‌نفعان،
- تعیین معیارهای ارزیابی چالش‌ها و نیازمندی‌ها،
- بیان و تعیین انتظارات و نتایج نهایی مورد نظر و طراحی فرایند آن،
- تعیین عوامل کلیدی موفقیت و موانع بالقوه،
- ایجاد صداقت و اطمینان.

گام سوم: بهره‌گیری از تجارب و تخصص‌های بیرونی

مهم‌ترین اقدامات این گام عبارت است از:

- گسترش حوزه بررسی‌ها و استفاده از تخصص‌های مربوط به موضوع اصلی از خارج سازمان،
- بهره‌گیری از تخصص‌ها و دیدگاه‌های مختلف در ارتباط با موضوع،
- بهره‌گیری از اطلاعات به دست آمده در جهت شکل دادن فرضیات.

گام چهارم: بررسی‌های پژوهشی و تهیه ساختار و گزاره‌های اولیه

مهم‌ترین اقدامات این گام عبارت است از:

- استفاده و به کارگیری شیوه‌های پژوهشی به منظور تبیین فرضیات،

- سازماندهی گزاره‌ها به منظور پاسخگویی به فرضیات و سؤالات،
- بهره‌گیری از تجربیات برتر به منظور دستیابی به نتایج مطلوب‌تر.

گام پنجم: بررسی سیاست‌پژوهی‌های ملی انجام شده در گذشته
 مهم‌ترین اقدامات این گام عبارت است از:

- بررسی نتایج و یافته‌های مربوط به پژوهش‌های گذشته،
- بررسی شکاف‌های موجود تا وضعیت مطلوب.

گام ششم: بسط و گسترش به ذی‌نفعان بیرونی
 مهم‌ترین اقدامات این گام عبارت است از:

- بررسی دقیق موضوع براساس اطلاعات به دست آمده،
- ورود ذی‌نفعان بیرونی مبتنی بر نیازمندی‌های موجود،
- برگزاری جلسات کاربردی به منظور استنتاج نظرات و دیدگاه‌ها،
- بررسی نیازمندی‌ها، عوامل کلیدی، موائع و چشم‌انداز ذی‌نفعان بیرونی،
- بررسی پیشنهادات ذی‌نفعان بیرونی.

گام هفتم: سناریوسازی و بررسی عمیق
 مهم‌ترین اقدامات این گام عبارت است از:

- گردآوری مجموعه تخصص‌ها و دانش موجود به منظور ارائه سناریوهای هنجاری و بومی به عنوان چارچوب سیاست‌پژوهی،
- تعیین مولدهای مربوط به سناریوها،
- عملیاتی کردن سناریوها براساس نتایج به دست آمده از تعاملات.

۲-۲. فرایند سیاست‌پژوهی از دیدگاه مازرزاک

مازرزاک فرایند سیاست‌پژوهی را در پنج مرحله تعریف می‌کند که هر مرحله شامل زیر مراحلی است و رهنمودهایی را در خود دارد. این رهنمودها نقش مهمی در ارائه درک

روشنی از هر مرحله خواهند داشت. این مراحل عبارت‌اند از (ماژرزاک، ۱۳۷۹):

الف) زمینه‌سازی

۱. تمرکز بر جست‌وجوی اطلاعات،
۲. مراحل جست‌وجوی اطلاعات،
۳. تصمیم‌گیری در مورد انجام پژوهش.

ب) مفهوم‌سازی

۱. ارائه الگو اولیه مسئله اجتماعی،
۲. تدوین پرسش‌های خاص پژوهش،
۳. گرینش محققان پژوهش.

ج) تحلیل فنی

۱. عملیاتی کردن متغیرها،
۲. طراحی روش‌شناسی تحقیق،
۳. روش‌هایی برای تحلیل فنی (تلخیق مرکز - تحلیل ثانوی - تحلیل میدانی - روش‌های کیفی بررسی‌های پیمایشی - مطالعات موردی - تحلیل هزینه - فایده)،
۴. رهنمودهایی برای طرح‌ریزی روش‌شناسی فنی،
۵. نتیجه‌گیری و ارائه توصیه‌های موقتی برای سیاستگذاری.

د) تحلیل پیشنهادها و توصیه‌ها

۱. تحلیل پارامترهای اجرایی دخیل در توصیه‌های مطالعه (طرف‌های ذی نفع - سازمانی)،
۲. ارزیابی و پیش‌بینی نتایج بالقوه توصیه‌ها،
۳. برآورد احتمال انجام شایسته توصیه‌ها،
۴. تهیه توصیه‌های نهایی.

ه) ارتباطات و انتقال نتایج به سیاستگذاران

۱. ارتباط در تمام مراحل پژوهش،
۲. ارتباط با استفاده کنندگان مختلف پژوهش،
۳. نحوه برقراری ارتباط مؤثر (اسلاید و وسائل سمعی بصری)،
۴. ارتباط شفاهی، معمولاً مؤثرتر از ارتباط کتبی است.

۳-۲. مروری بر ملاحظات فرایندی در سیاست‌پژوهی

یکی از چالش‌های اثربخشی سیاست‌پژوهی وجود گسست فرایندی در انجام سیاست‌پژوهی است. ارتباط بین سه حوزه سیاست، پژوهش و اجرا می‌باید در فرایند سیاست‌پژوهی مورد تأکید قرار گیرد. ایجاد انسجام فرایندی بین این سه حوزه می‌تواند موجب انتقال مناسب دانش حاصل از سیاست‌پژوهی شود (Hoeijmakers and et al., 2013). از سوی دیگر ذی‌نفعان و نوع نگرش آنها به اقدامات سیاست‌پژوهی از عوامل تعیین‌کننده در فرایند سیاست‌پژوهی است.

بهره‌گیری از ساختارهای شبکه‌ای یکپارچه می‌تواند موجب تسهیل تعامل و ارتباط پویای کنشگران در سه حوزه سیاست، پژوهش و اجرا شود. در این راستا بهره‌گیری از الگوهای تعاملی فراحوزه‌ای،^۱ انتقال دانش فراحوزه‌ای^۲ و اقدامات مرزگستری^۳ توسط مسئول طرح می‌تواند مؤثر باشد (Ibid.).

لیتلجانز^۴ و همکارانش در تحقیقی، چهار عنصر اصلی در فرایند پژوهش از سیاست تا اجرا را مورد نظر قرار می‌دهند که عبارت‌اند از (Thompson and et al., 2012):

۱. کارگزاران ارائه سیاست، ۲. بخش آموزشی، پژوهشی و دانشگاهی، ۳. مسئولیت سیاسی و ۴. بخش‌های اجرایی. این عناصر در یک ارتباط متعامل با یکدیگر ساختاری یکپارچه را

1. Cross-Domain Interaction
 2. Cross-Domain Knowledge Transfer
 3. Boundary Spanning
 4. Peter Littlejohns

پدید می‌آورند. در چارچوب این فرایندهای ارتباطی می‌باید عواملی مانند قابلیت‌های اثرگذاری سیاست، درک نقش هریک از عناصر، درک نوع وابستگی و ارزش هریک از مشارکت کنندگان، درک میزان اثربخشی هریک از عناصر، شفافسازی نقش‌های مشترک، توافق بر اولویت‌ها و دستیابی به درک مشترک نیازها مورد ملاحظه قرار گیرد (Ibid.).

با توجه به تئوری‌ها و الگوهای فوق باید گفت که سیاست‌پژوهی ماهیتی فرایندی دارد و بر این اساس ارزیابی آن و توجه به اثربخش بودن و جریان ساز بودن آن نیز می‌باید در یک قالب فرایندی مورد بررسی قرار گیرد. این ساختار فرایندی، گام به گام اقدامات سیاست‌پژوهی را تکمیل‌تر می‌کند و قابلیت ارائه آن به سطح عمومی جامعه جهت حل مسائل پیش رو را ارتقا می‌دهد. بنابراین می‌توان گفت که قبل از هر چیز داشتن ساختار فرایندی در سیاست‌پژوهی جانمایه اولیه و بنیادی موفقیت یک کار سیاست‌پژوهی است که در صورت عدم رعایت چنین ساختاری نتایج مورد نظر از انسجام، سازماندهی و قابلیت اثرگذاری لازم برخوردار نخواهد بود. در ذیل این ماهیت فرایندی، عوامل مؤثر در موفقیت سیاست‌پژوهی مورد نظر قرار می‌گیرند.

۳. روش انجام تحقیق

روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش روش اکتشافی - کاربردی و بهره‌گیری از روش تحلیل محتواست. به عقیده برنارد برلسون روش تحلیل محتوا نوعی تکنیک پژوهشی است که برای توصیف عینی، منظم و تا آنجا که ممکن است، کمی محتوای ارتباطات با هدف نهایی تفسیر داده‌ها به کار می‌رود (رحیم سلمانی، ۱۳۹۱). دانیل رایف، استفن لیسی و فردیک جی. فیکو ای این روش تحقیق را آزمون نظاممند و تکرارپذیر نمادهای ارتباطی می‌دانند که در آن ارزش‌های عددی براساس قوانین معتبر اندازه‌گیری و به متن نسبت داده می‌شود و این عمل برای توصیف محتوای ارتباطات، استخراج نتیجه درباره معنی آن و یا پی بردن به بافت و زمینه ارتباطی صورت می‌گیرد. کرلينجر تحلیل محتوا را روش مطالعه و تجزیه و تحلیل ارتباط به شکلی نظاممند، عینی و کمی به منظور سنجش متغیرها می‌داند

(همان). روش تحلیل محتوا دارای ویژگی های عینی بودن (نه ذهنی و قابل تفسیر)، منظم (برای همه بخش های تحقیق)، کمی بودن (قابلیت شمارش مقوله ها و واحد تحقیق) و آشکار بودن (محتوای آشکار در برابر محتوای نهان و قابل استنباط) می باشد (بدیعی، ۱۳۷۶).

ابتدا به گردآوری منابع در دسترس حوزه سیاست پژوهی پرداخته می شود. سپس با بررسی و تحلیل متون، عوامل و شاخص هایی که در مسیر انجام سیاست پژوهی به منظور دستیابی به کیفیت حداکثری آن باید توجه شوند، مورد بررسی قرار می گیرند تا براساس آنها الگویی برای ارزیابی میزان کیفیت سیاست پژوهی طراحی شود. در مرحله بعد با مراجعته به خبرگان حوزه سیاست پژوهی ضمن بررسی عوامل احصا شده، عوامل و شاخص های مورد نظر آنها دریافت می شود. سپس به ساماندهی عوامل و شاخص های کسب شده پرداخته می شود، به گونه ای که عواملی که ماهیت مشابهی دارند در کنار یکدیگر قرار گیرند، تا بتوان میزان تکرار عوامل و شاخص ها و میزان تأکید بر روی آنها را در متون مورد بررسی استخراج کرد. در ادامه به مقوله سازی پرداخته می شود، به گونه ای که بتوان دسته بندی مناسب و جامعی را برای عوامل و شاخص ها ارائه نمود. پس از آن با منظم کردن عوامل و شاخص های شناسایی شده الگوی نهایی برای ارزیابی طراحی می شود.

در این تحقیق در استخراج شاخص های ارزیابی و سازماندهی آنها از نظر سنجی خبرگان استفاده شده است. جامعه خبرگان مورد استفاده در این تحقیق عبارت از صاحب نظران حوزه سیاست پژوهی است که دارای سطح تحصیلات دکتری یا دانشجوی دکتری و تجربه کاری مرتبط بوده اند. نحوه دسترسی به این خبرگان به دو طریق ارتباط مستقیم و دریافت نظرات و دیدگاه های آنها به صورت اطلاعات ثانویه (غیر مستقیم) بوده است.

به منظور الگوسازی و اعتبار سنجی الگو در این تحقیق از استدلال قیاسی استفاده شده است. به عبارت دیگر در دسته بندی عوامل و نحوه چیدمان و استقرار آنها از شیوه مورد استفاده در مقالات و مراجع دیگر استفاده شده است. نتایج حاصل از بررسی های انجام شده جهت اعتبار سنجی الگو در قالب جداولی ارائه می گردد.

الگوی طراحی شده در مورد تعدادی از پژوهش های انجام شده مبتنی بر

سیاست‌پژوهی در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی به کار گرفته می‌شود و مبتنی بر آن نقاط ضعف و قوت سیاست‌پژوهی در این مرکز استخراج می‌گردد. تحلیل این نتایج می‌تواند در مسیر ارائه راهبردهای بهبود سیاست‌پژوهی در مرکز مؤثر باشد.

۴. یافته‌های تحقیق

براساس منابع موجود در زمینه ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های مناسب جهت ارزیابی سیاست‌پژوهی، نتایج به دست آمده در جدول زیر بیان گردیده است.

جدول ۱. شاخص‌های استخراج شده به منظور ارزیابی سیاست‌پژوهی

منابع	شاخص‌ها
(M. K. Trochim, 2009), (قلی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱)، (W. Rains and J. Hahn, 1995)	شناخت ابعاد موضوع
(Lohr, 2013), (Scholten, 2011)	شناخت فضای ذی‌نفعانی
(Davies, 2008), (قلی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱)، (Thompson and et al., 2012)	شناخت سطح اثرباری
(Thompson and et al., 2012), (Gholipour and Jandaghi, 2012), (Littlejohns, 2012) (قلی‌پور و همکاران، ۱۳۸۹)	دارای اولویت بودن موضوع
(Gholipour and Jandaghi, 2012), (Lohr, 2013)	شناخت مطالعات پیشین و بهره‌گیری از تجربیات
(Thompson and et al., 2012), (Rowe and et al., 2013)	ایجاد درک مشترک
(Lohr, 2013), (Court and Young, 2003)	سازماندهی ساختار پژوهشی
(Lohr, 2013)	هدفگذاری روشن و دقیق
(W. J. Jansen and et al., 2008), (Scholten, 2011), (Court and Young, 2003) (قلی‌پور و همکاران، ۱۳۸۹)	پیوستگی بین پژوهش، سیاست و اجرا
(Thompson and et al., 2012), (Lohr, 2013) (قلی‌پور، ۱۳۹۱)	ایجاد بستر تعامل هماهنگ و هدفمند بین رشته‌ای
نظر خبرگان	انگیزه پژوهشی
(Gholipour and Jandaghi, 2012), (Lohr, 2013), (de Goede, 2012), (Hewitt, 2009) (قلی‌پور، ۱۳۹۱)	همراهی و تعامل پویای سیاستگذاران در فضای گفتمانی

منابع	شاخص‌ها
(Gholipour and Jandaghi, 2012), (Lohr, 2013), (de Goede, 2012), (Mier and et al., 2013), (Hewitt, 2009)	همراهی و تعامل پویای سطح عمومی در فضای گفتمانی
(Rowe and et al., 2013), (Gholipour and Jandaghi, 2012), (Lohr, 2013), (de Goede, 2012), (Hewitt, 2009)	همراهی و تعامل پویای خبرگان در فضای گفتمانی
(Gholipour and Jandaghi, 2012) (قلیپور و همکاران، ۱۳۹۱)	روش‌شناسی مناسب
نظر خبرگان	تجزیه و تحلیل مناسب
(Gholipour and Jandaghi, 2012) (قلیپور و همکاران، ۱۳۸۹)	سازمان‌دهی و هماهنگی مناسب محتوا
نظر خبرگان	عدم سوگیریهای غیرعلمی
(Lohr, 2013)	تحلیل مطالعات پیشین
نظر خبرگان	مبانی جامع اطلاعاتی
(Gholipour and Jandaghi, 2012) (قلیپور و همکاران، ۱۳۸۹)	ارائه ملاحظات اجرایی
(Thompson and et al., 2012), (Gholipour and Jandaghi, 2012), (Lohr, 2013), (de Goede, 2012), (قلیپور، ۱۳۹۱)	مشارکت فعال ذی‌نعمان
(de Goede, 2012) (قلیپور، ۱۳۹۱)	بهره‌گیری از ابزارهای بیانی انتقال
(Thompson and et al., 2012) (Rowe and et al., 2013)	وجود شفافیت در نتایج
نظر خبرگان	وجود قابلیت‌های هنری
(Thompson and et al., 2012) (قلیپور و همکاران، ۱۳۸۹، ۱۳۹۱)	کاربردی بودن و اثربخشی نتایج
نظر خبرگان	قدرت توجیه کنندگی پژوهش
(Lohr, 2013)	مدیریت تعارض در پیاده‌سازی نتایج
نظر خبرگان	توان غلبه بر فضای سیاسی
نظر خبرگان	جزیان‌سازی پژوهشی و سیاسی
(Rowe and et al., 2013)	حفظ حریم و ارزش‌های دیگران
(Thompson and et al., 2012)	مسئول بودن در برابر نتایج پژوهش
(قلیپور و همکاران، ۱۳۸۹)	تعیین سازوکارهای کنترلی
نظر خبرگان	تعیین نقش سیاست‌پژوهان در کل فرایند

۵. طراحی الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی

همان‌گونه که در بخش ۲ مورد تأکید قرار گرفت، طراحی الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی، قبل از هرچیز نیازمند تعیین سطوح الگو مبتنی بر یک ساختار فرایندی می‌باشد. بدین‌منظور براساس الگوهای فرایندی سیاست‌پژوهی، مؤلفه‌ها و حوزه‌های محوری مورد تأکید استخراج گردید و سپس با بهره‌گیری از نظر خبرگان به جمع‌بندی، سازماندهی و تکمیل آنها پرداخته شد. در نهایت پس از انجام جرح و تعدیل‌های مورد نیاز، پنج مقوله زیر به عنوان ارکان اصلی ارزیابی سیاست‌پژوهی مورد نظر قرار گرفتند.

شکل ۲. ارکان اصلی الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی

پس از تطبیق مقوله‌ها که در قالب مؤلفه‌ها بیان می‌شوند، با عوامل و شاخص‌های استخراج شده می‌توان الگوی مورد نظر جهت ارزیابی سیاست‌پژوهی را ارائه کرد. حال به‌منظور تخصیص مناسب شاخص‌های استخراج شده و تأیید اعتبار الگو از استدلال قیاسی استفاده می‌شود. در این شیوه استدلال با مرور مقالات و متون متعدد علمی و شیوه چیدمان و تخصیص شاخص‌های مورد نظر در تحقیق به سرفصل‌های موضوعی و مؤلفه‌ها در آن مقالات و متون و تعمیم آنها به شیوه الگوسازی در این تحقیق، به اعتبارسنجی الگو پرداخته شده است. در جداول ذیل به تفکیک ارکان

پنج گانه الگوی ارزیابی سیاست پژوهی نحوه چیدمان و دسته‌بندی شاخص‌ها براساس منابع مورد بررسی، مورد تأیید قرار گرفته است.

جدول ۲. چیدمان شاخص‌های ارزیابی مربوط به برقراری ارتباط با فضای موضوع براساس استدلال قیاسی

برقراری ارتباط با فضای موضوع	
شاخص‌های ارزیابی	منابع تأییدکننده
شناخت ابعاد موضوع	(Hanberger, 2001: 48)
شناخت فضای ذی‌فعانی	(Hanberger, 2001: 45)
شناخت سطح اثرگذاری	(Streetfield, 2011: 313)
دارای اولویت بودن موضوع	(N. Soroka and T. Lim, 2003: 576)
شناخت مطالعات پیشین و بهره‌گیری از تجربیات	(Lohr, 2013: 23)
ایجاد درک مشترک	(Thompson and et al., 2012: 335)

جدول ۳. چیدمان شاخص‌های ارزیابی مربوط به یکپارچگی درونی و بیرونی براساس استدلال قیاسی

یکپارچگی درونی و بیرونی	
شاخص‌های ارزیابی	منابع تأییدکننده
سازماندهی ساختار پژوهشی	(W. J. Jansen and et al., 2008: 305)
هدفگذاری روشن و دقیق	(Lohr, 2013: 23)
پیوستگی بین پژوهش، سیاست و اجرا	(W. J. Jansen and et al., 2008: 295)
ایجاد بستر تعامل هماهنگ و هدفمند بین رشته‌ای	(Mooney, 2013: 190)
انگیزه پژوهشی	(W. J. Jansen and et al., 2008: 305)
همراهی و تعامل پویای سیاستگذاران در فضای گفتمنانی	(W. J. Jansen and et al., 2008: 305)
همراهی و تعامل پویای سطح عمومی در فضای گفتمنانی	(W. J. Jansen and et al., 2008: 305)
همراهی و تعامل پویای خبرگان در فضای گفتمنانی	(W. J. Jansen and et al., 2008: 305)

جدول ۴. چیدمان شاخص‌های ارزیابی مربوط به انجام علمی و صحیح تحقیق براساس استدلال قیاسی

انجام علمی و صحیح تحقیق	
شاخص‌های ارزیابی	منابع تأییدکننده
روش‌شناسی مناسب	(Kromidha and et al., 2014: 69)
تجزیه و تحلیل مناسب	(Bhattacherjee, 2012: 103-104)
سازماندهی و هماهنگی مناسب محتوا	(Kromidha and et al., 2014: 69)
عدم سوگیری‌های غیرعلمی	(Bhattacherjee, 2012: 103-104)
تحلیل مطالعات پیشین	(Lohr, 2013: 23)
مبانی جامع اطلاعاتی	(Bhattacherjee, 2012: 103-104)
ارائه ملاحظات اجرایی	(Kromidha and et al., 2014: 78)
مشارکت فعال ذینفعان	(Kromidha and et al., 2014: 78)

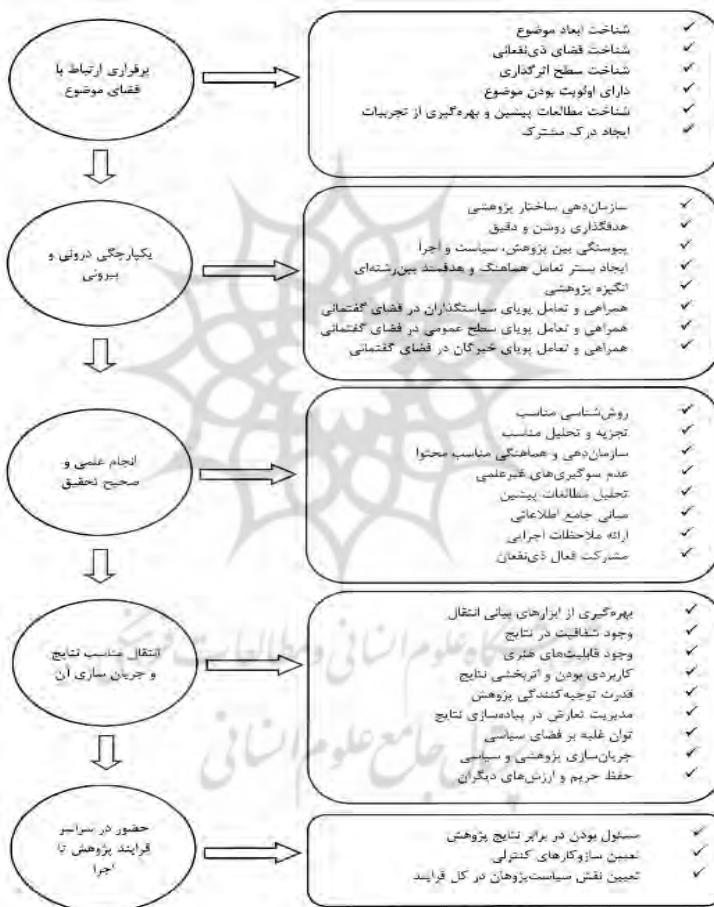
جدول ۵. چیدمان شاخص‌های ارزیابی مربوط به انتقال مناسب نتایج و جریان‌سازی آن براساس استدلال قیاسی

انتقال مناسب نتایج و جریان‌سازی آن	
شاخص‌های ارزیابی	منابع تأییدکننده
بهره‌گیری از ابزارهای بیانی انتقال	(Hewitt, 2009: 1-4)
وجود شفافیت در نتایج	(Littlejohns and et al., 2012: 411)
وجود قابلیت‌های هنری	(Lohr, 2013: 19-22)
کاربردی بودن و اثربخشی نتایج	(Nelda and et al., 2013: 208)
قدرت توجیه کنندگی پژوهش	(Lohr, 2013: 19-22)
مدیریت تعارض در پیاده‌سازی نتایج	(Lohr, 2013: 19-22)
توان غلبه بر فضای سیاسی	(Paudel, 2009: 37)
جریان‌سازی پژوهشی و سیاسی	(Bhattacherjee, 2012: 103-105)
حفظ حریم و ارزش‌های دیگران	(Littlejohns and et al., 2012: 412)

جدول ۶. چیدمان شاخص‌های ارزیابی مربوط به حضور در سراسر فرایند پژوهش تا اجرا براساس استدلال قیاسی

حضور در سراسر فرایند پژوهش تا اجرا	
شاخص‌های ارزیابی	منابع تأیید کننده
مسئول بودن در برابر نتایج پژوهش	(Littlejohns and et al., 2012: 413)
تعیین سازوکارهای کنترلی	(Kromidha and et al., 2014: 69)
تعیین نقش سیاستپژوهان در کل فرایند	(Lohr, 2013: 23)

شکل ۳. الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی

۱-۵. شرحی بر الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی

همان‌گونه که در شکل ۳ نشان داده شده است این الگو پنج رکن یا مؤلفه اصلی دارد که برای هریک از آنها شاخص‌های ارزیابی معین شده است. در این قسمت شرحی بر ابعاد الگو ارائه می‌شود.

۱-۱-۵. برواری ارتباط با فضای موضوع

برای انجام سیاست‌پژوهی موفق می‌باید در ابتدا موضوع مورد بررسی به دقت مورد کنکاش قرار گرفته و همه ابعاد و پیشینه و تحلیل‌های مرتبط با آن مورد مذاقه قرار گیرد، به گونه‌ای که سیاست‌پژوهان با موضوع ارتباط تنگاتنگی برقرار کرده و آن موضوع به دغدغه و چالش مستمر فکری آنها تبدیل شود. در این راستا سیاست‌پژوهان می‌باید با فراز و فرودهای مربوط به موضوع، متغیرها و عوامل مؤثر بر آن و اثربازی از آن، ذی‌فعلان گوناگون مرتبط با موضوع، میزان اولویت موضوع در ابعاد ملی و مواردی از این دست آشنا شوند به گونه‌ای که در ک مشترکی بین سیاست‌پژوهان حاضر در موضوع سیاست‌پژوهی برای ورود به کار ایجاد گردد.

۱-۲-۵. یکپارچگی درونی و بیرونی

پس از ایجاد وحدت نظر در مقدمات ورود به سیاست‌پژوهی، سیاست‌پژوهان برای پیشبرد اهداف خود در قالب یک تیم پژوهشی نیازمند یکپارچگی درونی و بیرونی هستند. مقصود از یکپارچگی درونی، هماهنگی و همسوی و اتفاق نظر سیاست‌پژوهان در قالب یک تیم ساختارمند و هدفمند است. تعین دقیق فرایند پژوهش، سازمان‌دهی اجرای پژوهش، هدفگذاری دقیق و روشن و ایجاد زمینه تفکر و شفاف‌سازی برای فهم نحوه ارتباط بین سه جزء نتایج پژوهش، فضای سیاسی و ملاحظات مرتبط و همچنین سازوکار اجرای نتایج سیاست‌پژوهی، در این راستا مؤثر است. موضوعات مورد بررسی در سیاست‌پژوهی عموماً ماهیتی چندوجهی دارند، لذا نیازمند ایجاد فضای تعامل و تبادل بین‌رشته‌ای هستیم. موتور محرك این اقدامات انگیزه سیاست‌پژوهان برای کار می‌باشد. در فضای یکپارچگی بیرونی سیاست‌پژوهان نیازمند

جلب حمایت و نظر سیاستگذاران و خبرگان و همچنین عرصه عمومی هستند. این جلب حمایت و نظر نیازمند تعامل و اطلاع رسانی و ایجاد فضای تبادل نظر و نقد و گفتمان است.

۳-۱-۵. انجام علمی و صحیح تحقیق

پس از موفقیت در دو گام بسترساز، حال باید به انجام علمی و صحیح تحقیق اندیشید. سیاست پژوهی برای حصول نتایج مفید و راهگشا نیازمند درک و رعایت اصول و قواعد علمی است. بدون شک یک کار پژوهشی نیازمند رعایت حداقل های استانداردی می باشد که عدم توجه به آنها محتوا و خروجی سیاست پژوهی را زیر سؤال خواهد برد. رعایت این اصول علمی نباید صرفاً در ظاهر کار پژوهشی باشد، بلکه باید در عمق محتوا و خروجی پژوهش نمود داشته باشد.

۴-۱-۵. انتقال مناسب نتایج و جریان سازی آن

یکی از مباحث محوری در سیاست پژوهی انتقال مناسب نتایج حاصل از سیاست پژوهی به ذی نفعان و جامعه است که به نظر در فعالیت های پژوهشی کشور ما مورد غفلت قرار گرفته است. می توان گفت که همراهی و اقدام برای انتقال نتایج سیاست پژوهی یکی از وظایف مهم سیاست پژوه است که به نظر می رسد شرایط آن فراهم نشده است. مرحله انتقال نتایج سیاست پژوهی باید آغاز یکی از مسئولیت های مهم سیاست پژوه باشد. در این راستا باید بستر ساختاری و فرایندی لازم برای انتقال نتایج فراهم شود. از ابزارهای بیانی مناسب استفاده شود و نتایج پژوهش به صورت شفاف، کاربردی و اثربخش باشد و دارای توان توجیه کنندگی، حل تعارضات و غلبه بر فضای سیاسی را داشته باشد. انتقال مناسب نتایج نیازمند داشتن هنر انتقال، جلب نظر و توجیه کنندگی و هنر ارائه و پذیرش نتایج سیاست پژوهی است. کار سیاست پژوهی می باید قابلیت جریان سازی فکری و غلبه بر اثرگذاری بر فضای سیاسی را داشته باشد.

۵-۱-۵. حضور در سراسر فرایند پژوهش تا اجرا

از دیگر مواردی که در فرایند سیاست پژوهی مورد توجه قرار نگرفته است، ایجاد بستر لازم برای مشارکت و حضور سیاست پژوه در اجرای نتایج حاصل از سیاست پژوهی می باشد.

به کارگیری سیاست‌پژوهان به صورت فعال در مراحل اجرای نتایج سیاست‌پژوهی باعث کاهش هزینه‌های گوناگون اجرا، بالا رفتن امکان موفقیت آن، افزایش مسئولیت‌پذیری، افزایش سرعت عمل در مراحل اجرا، کاهش ابهامات اجرا و اثربخشتر شدن کار سیاست‌پژوهی می‌شود. در این راستا باید سازوکار فرایندی و ساختاری اندیشیده شود و نقش سیاست‌پژوه و اختیاراتش به طور دقیق معین شود.

۶. بررسی و تحلیل گزارش‌های سیاست‌پژوهی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی مبنی بر الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی طراحی شده

شاید بتوان گفت که فلسفه وجودی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی ارائه توصیه‌ها و راهکارهای علمی به سیاستگذاران قوه مقننه است که اگر مبنی بر روش‌ها و مطالعات علمی صورت گیرد همان سیاست‌پژوهی است. زمانی که در کشور یک دغدغه یا نگرانی خود را به صورت مسئله عمومی نشان می‌دهد و به شکل طرح یا لایحه در دستور کار مجلس شورای اسلامی قرار می‌گیرد، فرایند سیاست‌پژوهی در مورد آن با فعالیت سازمان‌هایی چون مرکز پژوهش‌های مجلس به عنوان کانون تزریق عقلانیت در فرایند سیاستگذاری می‌تواند نمود پیدا کند (قلی‌پور و غلام‌پور آهنگر، ۱۳۸۹).

در این قسمت مبنی بر الگوی طراحی شده در بالا، به بررسی و ارزیابی گزارش‌های سیاست‌پژوهی در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی پرداخته می‌شود. بدین منظور پس از بررسی گزارش‌های موجود در این مرکز، تعداد ۱۰ گزارش منتخب مورد نظر قرار گرفت. مبنای انتخاب گزارش‌ها، حوزه خاصی نبوده است. بلکه آنها بی‌که از حیث موضوع، محتوا، ساختار، نتایج و سطح اثرگذاری و به طور کلی در یک برداشت کلی بر مبنای الگوی ارزیابی طراحی شده، کیفیت مناسب‌تری داشته‌اند از بین گزارش‌های متعدد انتخاب شده‌اند. معیارهای مورد نظر برای انتخاب گزارش‌های دهگانه را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:

- مسئله‌شناسی مناسب و تبیین مناسب مسئله،

- رعایت ساختار و فرایند پژوهشی و اصول تقدم و تأخیر در کار پژوهشی،
- کیفیت محتوایی گزارش‌ها و نتایج آن و شیوه ارائه آنها،
- جایگاه راهبردی گزارش و اثرگذاری آن در عرصه خط‌مشی گذاری عمومی،
- میزان توجه به عوامل تعیین شده در الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی طراحی شده (در یک ارزیابی کلان)، شامل:

- توجه به عوامل مربوط به برقراری ارتباط با فضای موضوع،
- توجه به عوامل مربوط به یکپارچگی درونی و بیرونی،
- توجه به عوامل مربوط به انجام علمی و صحیح تحقیق،
- توجه به عوامل مربوط به انتقال مناسب نتایج و جریان‌سازی آن،
- توجه به عوامل مربوط به حضور در سراسر فرایند پژوهش تا اجرا.

به‌منظور ارزیابی سطح کیفی این گزارش براساس الگوی ارائه شده، برای هریک از شاخص‌ها سه وضعیت احراز تعریف شده است: دارا می‌باشد (گزارش مورد نظر شاخص مورد بررسی را احراز کرده است)، ناقص است (گزارش مورد نظر شاخص مورد بررسی را به صورت ناقص و ناکامل احراز کرده است) و دارا نمی‌باشد (گزارش مورد نظر شاخص مورد بررسی را احراز نکرده است). به‌منظور تعیین هریک از وضعیت‌های سه‌گانه فوق برای گزارش‌های سیاست‌پژوهی از روش استدلال استقرایی استفاده شده است. بدین صورت که هریک از شاخص‌های مورد بررسی مشکل از ویژگی‌های مفهومی مصطلح و مرسوم می‌باشد که اگر گزارش‌های مورد بررسی اکثربیت غالب آن ویژگی‌های مفهومی را احراز کرده باشند به آن وضعیت «دارا می‌باشد» تخصیص داده می‌شود. اگر اکثربیت غالب ویژگی‌های مفهومی شاخص را احراز ننمایند به آن وضعیت «دارا نمی‌باشد» تخصیص داده می‌شود و اگر ویژگی‌های را به صورت ناقص احراز کنند به گونه‌ای که نتوان به آن وجه غالب «دارا می‌باشد» یا «دارا نمی‌باشد» را تخصیص داد، به آن وضعیت «ناقص» تخصیص داده می‌شود. منظور از ویژگی‌های مصطلح و مرسوم، تعاریف معمول و مورد استفاده برای شاخص‌ها در محیط‌های علمی است. به عبارت دیگر از این واژگان برداشت عمومی مشابهی

در محیط‌های علمی صورت می‌گیرد که پوشای آن واژه می‌باشد. در ضمن ارزیابی صورت گرفته درباره این گزارش‌ها براساس قضاوت‌های شخصی بوده است. قضاوت در مورد تخصیص هریک از این وضعیت‌ها باید به گونه‌ای باشد که در فضای غالب علمی و دانشگاهی حوزه سیاست‌پژوهی بتوان تخصیص آن وضعیت را توجیه و تبیین کرد. در ادامه نتایج حاصل از این بررسی‌ها، به تفکیک سطوح پنج گانه الگوی ارزیابی ارائه می‌شود.

۱-۶. ارزیابی گزارش‌های منتخب مرکز پژوهش‌های مجلس براساس شاخص‌های ارزیابی، می‌حله به قراری، احتاط با فضای موضوع

در اینجا به ارزیابی گزارش‌های دهگانه مبتنی بر وجود قابلیت برقراری ارتباط با فضای موضوع پرداخته می‌شود.

جدول ۷. ارزیابی گزارش‌های منتخب براساس شاخص‌های مرحله برقراری ارتباط با فضای موضوع

۲-۶. ارزیابی گزارش‌های منتخب مرکز پژوهش‌های مجلس براساس شاخص‌های ارزیابی مرحله یکپارچگی درونی و بیرونی در اینجا به ارزیابی گزارش‌های دهگانه مبتنی بر وجود قابلیت یکپارچگی درونی و بیرونی پرداخته می‌شود.

جدول ۸ ارزیابی گزارش‌های منتخب براساس شاخص‌های مرحله یکپارچگی درونی و بیرونی

۳-۶. ارزیابی گزارش‌های منتخب مرکز پژوهش‌های مجلس براساس شاخص‌های ارزیابی مرحله انجام علمی و صحیح تحقیق
در اینجا به ارزیابی گزارش‌های دهگانه مبتنی بر انجام علمی و صحیح تحقیق پرداخته می‌شود.

جدول ۹. ارزیابی گزارش‌های منتخب براساس شاخص‌های مرحله انجام علمی و صحیح تحقیق

شاخص‌ها												پژوهش‌های مورد بررسی
۱- کنکانی - دریاچه آواره و میدلهای در	۲- عوامل های ریسمانی - کار و کسب و کار ایرانی در	۳- قیمت ارزی و ارزامات تغییرسازی در	۴- تجارت و تاریخی در اقتصاد ایران - ۱۳۹۲	۵- تجارت بازه طی در اقتصاد ایران - ۱۳۹۲	۶- تحلیل و پیش‌بینی در اقتصاد ایران - ۱۳۹۲	۷- پیش‌بینی در اقتصاد ایران - ۱۳۹۲	۸- پیش‌بینی در اقتصاد ایران - ۱۳۹۲	۹- پیش‌بینی در اقتصاد ایران - ۱۳۹۲	۱۰- پیش‌بینی نظام پیاسی - ۱۳۹۲	۱۱- پیش‌بینی اقتصاد اسلامی ایران - ۱۳۹۲	۱۲- قانون اسلامی ایران - ۱۳۹۲	۱۳- قانون اسلامی ایران - ۱۳۹۲
ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	روشن‌شناختی مناسب
ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	تحزیه و تحلیل مناسب
ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	دارا می‌باشد	ناقص	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	سازماندهی و هماهنگی مناسب محظوظ
ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	عدم سوگیری‌های غیرعلمی
دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	دارا نمی‌باشد	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	تحلیل معطالات پیشین
دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	ناقص	ز	ناقص	دارا	ناقص	دارا نمی‌باشد	ناقص	ناقص	ناقص	ناقص	مبانی جامع اطلاعاتی
دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	ارائه ملاحظات اجرایی
دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	دارا	دارا نمی‌باشد	دارا نمی‌باشد	مشارکت فعال ذی‌نفعان

۴-۶. ارزیابی گزارش‌های منتخب مرکز پژوهش‌های مجلس براساس شاخص‌های ارزیابی مرحله انتقال مناسب نتایج و جریان‌سازی آن در اینجا به ارزیابی گزارش‌های دهگانه مبتنی بر انتقال مناسب نتایج و جریان‌سازی آن پرداخته می‌شود.

جدول ۱۰. ارزیابی گزارش‌های منتخب براساس شاخص‌های مرحله انتقال مناسب نتایج و جریان‌سازی آن

۵-۶. ارزیابی گزارش‌های منتخب مرکز پژوهش‌های مجلس براساس شاخص‌های ارزیابی مرحله حضور در سراسر فرایند پژوهش تا اجرا
در اینجا به ارزیابی گزارش‌های دهگانه مبتنی بر حضور در سراسر فرایند پژوهش تا اجرای آن پرداخته می‌شود.

جدول ۱۱. ارزیابی گزارش‌های منتخب براساس شاخص‌های مرحله حضور در سراسر فرایند پژوهش تا اجرا

شاخص‌ها	پژوهش‌های مورد بررسی
۱- کنترلی - دارای جایگاه آماده و معتبرهای اقتصاد ایران - مؤسسه خود را معرفی نموده باشد	۱- توان غلبه بر فضای سیاسی، ۲- مسئول بودن در برابر نتایج پژوهش
۲- اقتصاد اسلامی و ارتقاء تجارتی مازنی تغییرات و فناوری - دارای معتبرهای باشد	۳- تعیین سازوکارهای کنترلی
۳- توان غلبه بر فضای سیاسی، ۴- مسئول بودن در برابر نتایج پژوهش	۴- جریان سازی پژوهشی و سیاسی، ۵- توافق اسلامی و ارتقاء مقدارهای آزادی و انتظامات
۵- توان غلبه بر فضای سیاسی، ۶- مسئول بودن در برابر نتایج پژوهش	۶- احتمال پذیری از انتظامات
۷- توان غلبه بر فضای سیاسی، ۸- مسئول بودن در برابر نتایج پژوهش	۷- انتخاباتی و انتظامات
۹- توان غلبه بر فضای سیاسی، ۱۰- کنترل اسلامی و ارتقاء مقدارهای آزادی و انتظامات	۸- انتخاباتی و انتظامات

براساس بررسی و تحلیل نتایج حاصل از به کارگیری الگوی ارزیابی برای گزارش‌های سیاست‌پژوهی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ضعیف‌ترین

شاخص‌ها، عبارت از ۱۰ شاخص زیر است:

۱. تعیین نقش سیاست‌پژوهان در کل فرایند،
۲. تعیین سازوکارهای کنترلی،
۳. مسئول بودن در برابر نتایج پژوهش،
۴. جریان‌سازی پژوهشی و سیاسی،
۵. توان غلبه بر فضای سیاسی،

۶. مشارکت فعال ذی‌نفعان.

۷. همراهی و تعامل پویای سطح عمومی در فضای گفتمانی،

۸. ایجاد بستر تعامل هماهنگ و هدفمند بین‌رشته‌ای،

۹. وجود شفافیت در نتایج،

۱۰. مدیریت تعارض در پیاده‌سازی نتایج.

همچنین پنج شاخص همراهی و تعامل پویای سیاستگذاران در فضای گفتمانی، شناخت سطح اثرگذاری، هدفگذاری روشن و دقیق، شناخت ابعاد موضوع و شناخت فضای ذی‌نفعانی نسبت به سایر شاخص‌ها از وضعیت مناسب‌تری برخوردار می‌باشد که البته شاخص اول (همراهی و تعامل پویای سیاستگذاران در فضای گفتمانی) به دلیل ماهیت وجودی مرکز پژوهش‌های مجلس و ارتباط تنگاتنگ آن با نهاد مجلس می‌باشد. در چهار شاخص دیگر نیز وضعیت از وضعیت مطلوبی برخوردار نمی‌باشد ولیکن در گزارش‌ها، کم و بیش به آنها پرداخته شده است. همچنین ارزیابی نتایج شاخص‌ها نشان می‌دهد که در مراحل پنج گانه الگوی ارزیابی سیاست‌پژوهی، هرچه قدر به طرف مرحله پنج حرکت می‌کنیم، کیفیت شاخص‌های سیاست‌پژوهی کاهش می‌یابد، به عبارت دیگر کیفیت گزارش‌های سیاست‌پژوهی در مرکز به ترتیب اولویت کیفیت در مراحل (مؤلفه‌های اصلی) عبارت‌اند از:

۱. برقراری ارتباط با فضای موضوع، ۲. یکپارچگی درونی و بیرونی، ۳. انجام علمی و صحیح تحقیق، ۴. انتقال مناسب نتایج و جریان‌سازی آن، ۵. حضور در سراسر فرایند پژوهش تا اجرا.

۷. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در این مقاله تلاش شد تا الگویی جهت ارزیابی سیاست‌پژوهی طراحی شود، به گونه‌ای که براساس آن و با احراز شاخص‌های آن به کیفیت مطلوب در نتایج سیاست‌پژوهی دست یابیم. بدین‌منظور از منابع و مراجع موجود استفاده شد و مبتنی بر یافته‌های تحقیق الگوی ارزیابی طراحی گردید. در طراحی این الگو تلاش شد تا جامعیت نظر رعایت شود. در ادامه براساس الگوی طراحی شده تعداد ۱۰ گزارش حوزه سیاست‌پژوهی در مرکز پژوهش‌های مجلس

شورای اسلامی مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفت. بررسی نتایج حاکی از آن است که گزارش‌های سیاست‌پژوهی در مرکز پژوهش‌های مجلس از کیفیت مطلوب از منظر ابعاد سیاست‌پژوهی برخوردار نیست. به نظر می‌رسد پرداختن به این گزارش‌ها و نحوه تهیه و تدوین آنها نیازمند بررسی‌های بیشتری است. نتایج حاصل از تحلیل ضعیف‌ترین شاخص‌های حوزه سیاست‌پژوهی (۱۰ شاخص) و همچنین مناسب‌ترین‌های آنها (۵ شاخص) ارائه شده است که پرداختن بیشتر به این عوامل می‌تواند در بهبود روند سیاست‌پژوهی در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی مؤثر باشد.

کلام پایانی اینکه می‌توان مبتنی بر یک نگاه آسیب شناسانه بر دو نیازمندی جهت موفقیت سیاست‌پژوهی در مرکز تأکید بیشتری کرد؛ سیاست‌پژوه جریان ساز و سیاست‌پژوه دارای مسئولیت. منظور از سیاست‌پژوه جریان‌ساز پژوهشگری است که فضا و بستر لازم برای جریان‌سازی سیاسی و اجتماعی و دانشی برای او فراهم شده باشد. یعنی امکان رشد و توسعه ایده و بینش او در تحقیقات و پژوهش ارائه شده فراهم باشد و پژوهشگر بتواند نتایج پژوهش خود را به جامعه ارائه داده و از آن دفاع کند و از این طریق زمینه‌ساز رشد فضای سیاست‌پژوهشی شود.

منظور از سیاست‌پژوه کسی که دارای مسئولیت پژوهشگری است و فضا و بستر به گونه‌ای برای او فراهم شده است تا در سراسر فرایند پژوهش تا اجرا، کنترل و ارزیابی حضور پررنگ و اثرگذار داشته باشد و در برابر تحقیقی که انجام داده است و نتایج آن مسئول باشد و به همان صورت که در فرایند سیاست‌پژوهی تا اجرا مشارکت فعال دارد، در برابر نتایج پژوهشی کار خود نیز پاسخگو باشد و بر این اساس سیاست‌پژوهانی مسئول خواهیم داشت.

نتایج حاصل از ارزیابی‌های انجام شده براساس الگوی طراحی شده نشان می‌دهد که مرکز پژوهش‌های مجلس می‌باید با نگاهی فرایندی، هماهنگ و ساختارمند به فعالیت‌های سیاست‌پژوهی در مرکز، ضمن موضوع‌شناسی مناسب و برقراری ارتباط با فضای موضوعات مورد نظر جهت سیاست‌پژوهی، به یکپارچگی درونی و بیرونی در فرایند انجام کار و انجام علمی و صحیح تحقیق و همچنین سازوکارهای مؤثر در انتقال نتایج تحقیق توجه خاص مبذول دارد و سیاست‌پژوهان امکان حضور و مشارکت در مراحل اجرایی شدن نتایج سیاست‌پژوهی را دارا باشند.

منابع و مأخذ

۱. احمدیان، مریم و همکاران (۱۳۹۲). «پایش محیط کسب و کار ایران در زمستان ۱۳۹۱»، تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، گروه مطالعات محیط کسب و کار.
۲. آقاجانی معمار، احسان (۱۳۹۲). اظهارنظر کارشناسی درباره: «طرح اصلاح موادی از قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی درباره مشکلات سازمان‌های توسعه‌ای»، تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، مطالعات برنامه و بودجه، دوره نهم، سال دوم.
۳. بدیعی، نعیم (۱۳۷۶). «روش تحلیل محتوا»، نمایه پژوهش، ش ۳ و ۴.
۴. تاری، فتح‌الله و همکاران (۱۳۹۲). «تحلیل وضعیت اقتصادی کشور - چالش‌های بخش بازارگانی در اقتصاد ایران»، تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات اقتصادی (گروه بازارگانی).
۵. حیدرپور، افشین (۱۳۹۲). «اقتصاد دانایی و الزامات تجاری‌سازی تحقیقات و فناوری در کشور»، تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات اقتصادی (گروه اقتصاد کلان).
۶. خلعتبری، فیروزه (۱۳۹۲). «کنکاشی درباره جایگاه آمارها و معیارها در اقتصاد ایران»، تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات اقتصادی (گروه اقتصاد کلان).
۷. رحیم سلمانی، آرزو (۱۳۹۱). «مروری بر روش تحلیل محتوا»، نشریه آریه پژوهش، ش ۱۳۷ و ۱۳۸.
۸. زمانی، رضا و همکاران (۱۳۹۲). «اصلاح مدیریت بخش عمومی: اولویت راهبردی حل مسائل اساسی کشور (ویرایش اول)»، تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر برنامه و بودجه.
۹. عابدینی، آرش (۱۳۹۲). «کارآمدی نظام سیاسی، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی»، دفتر مطالعات بنیادین حکومتی.
۱۰. فقیهی، مهدی و همکاران (۱۳۹۱). اظهارنظر کارشناسی درباره «طرح جامع ارتباطات و فناوری اطلاعات»، تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات ارتباطات و فناوری‌های نوین، مطالعات حقوقی، دوره نهم، سال اول.
۱۱. قلی‌پور، رحمت‌الله... (۱۳۹۱). تصمیم‌گیری سازمانی و خط‌مشی‌گذاری عمومی، تهران، انتشارات سمت.
۱۲. قلی‌پور، رحمت‌الله... و ابراهیم غلام‌پور آهنگر (۱۳۸۹). فرایند سیاست‌گذاری عمومی در ایران، تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.
۱۳. قلی‌پور، رحمت‌الله... و همکاران (۱۳۸۹). «بررسی تأثیر سیاست‌پژوهی در فضای سیاست‌گذاری (مطالعه موردی در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی)»، نشریه مدیریت دولتی، دوره ۲، ش ۴.

۱۴. _____ (۱۳۹۱). «طراحی مدل عوامل مؤثر بر استفاده از سیاست‌پژوهی در سیاستگذاری؛ با استفاده از نگاشت مفهومی»، *فصلنامه مجلس و راهبرد*، سال نوزدهم، ش. ۷۰.
۱۵. مازرزاک، آن (۱۳۷۹). *روش‌های سیاست‌پژوهی (پژوهش برای سیاستگذاری)*، تهران، انتشارات تیبان.
۱۶. نسیمی، علی (۱۳۸۴). «بررسی راهبردی پیرامون توسعه صنعت چای کشور (از بحران تا توسعه)»، *تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی*، دفتر مطالعات زیربنایی.
۱۷. وحیدیان، امیر (۱۳۹۲). «سازمان‌های مردم‌نهاد، رکن سوم توسعه پایدار»، *تهران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی*، دفتر مطالعات سیاسی (گروه سیاست داخلی).
18. Bhattacherjee, A. (2012). *Social Science Research: Principle, Methods and Practices*, Tampa, Florida: University of South Florida.
19. Court, J. and J. Young (2003). *Bridging Research and Policy: Insights from 50 Case Studies*, Overseas Development Institute.
20. Davies, P. P. (2008). "Using Monitoring and Evaluation to Improve Public Policy", *SRA Workshop, British Library Conference Centre*, London, American Institutes for Research.
21. de Goede, J. (2012). "Utilization of Epidemiological Research for the Development of Local Public Health Policy in the Netherlands: A Case Study Approach", *Social Science and Medicine*, 74.
22. Gholipour, R. and G. Jandaghi (2012). "Studying the Trends of Policy Research in Policymaking Environment", *American Journal of Economics, Special Issu*.
23. Hanberger, A. (2001). *What is the Policy Problem? Methodological Challenges in Policy Evaluation*, Evaluation- SAGE Publications.
24. Hewitt, S. (2009). "Discourse Analysis and Public Policy Research", *Centre for Rural Economy Discussion Paper Series*, No. 24.
25. Hoeijmakers, M. and et al. (2013). "Academic Collaborative Centre Limburg: A Platform for Knowledge Transfer and Exchange in Public Health Policy, Research and Practice?", *Health Policy111*.
26. Kromidha, E. and et al. (2014). "Bridging the Gaps Between E-government Practice and Research", *International Journal of Public Sector Management*, Vol. 27, No. 1.
27. Little, Johns P. (2012). "Social Values and Health policy:a New International Research Programme", *Journal of Health Organization and Management*, Vol. 26, No. 3.
28. Littlejohns, P. and et al. (2012). "A Proposal for a New social Values Research Program and Policy Network", *Journal of Health Organization and Management*, Vol. 26, No. 3.
29. Lohr, F. (2013). "Strategic Dialogues for Research Policy Making in Germany", *Journal of Foresight*, Vol. 15, No. 1.
30. M. K. Trochim, W. (2009). "Evaluation Policy and Evaluation Practice", *New Direction for Evaluation*.